

ASKERC ANTON:

KORONÁZÁS ZÁGRÁBBAN

*Zeng, zúg Zágrábban száz harang
Soha ilyen giling-galang!*

*Csődüljön úr s jobbágy! idébb!
Nagy napról hirdetünk igét!*

*Harsog szavunk és elhatol —
Ahol egy szláv él valahol.*

*Ha ki horvát, hallgassa azt,
Hadd hallja millió paraszt!*

*Hetedhét tájra messze száll:
Gubec Mátyás a pörkirály!*

*És pergi dob, riogja kürt,
Útcákon szerte ontva zürt:*

*Tolulj csak nép, nem-látni kár:
Ma trónra hág a pörkirály!*

*Ahol a Szent Márk-templom áll,
Koronázásra menj, — csodáld!*

*Márk temploma előtt magos
Vastrón az égre darvadoz.*

*Lábánál — jobbágy, Gubec áll...
Mi boldog, híres egy király!*

*Tetőn, erkélyen csüng a nép:
Mereszti trón felé szemét.*

*Csak áll Gubec, a büszke pör,
Hallgat, csak szeme tűzbe forr .*

*Kalapja perge hetykeség
S örökzöld pántlikája ék!*

*Ni, kakastollat tűz belé! —
Nem szavamenti hajdú-é?*

*Gubec elé, im most kilép
S hajol porig három pribék.*

*S hajolva földig, min tipor,
A három köntös víg bitor.*

*Az első hódoló kiált:
Éltesse Ég Mátyás királyt!*

*Vezér, a vágyad teljesült!
A nép ma benned egyesült!*

*Nos, álmod: — trónod legkivált
Itt ülnöd — nem volt délibáb!*

*Imé a trón! Királytalan!
A láng fölött ni, lángarany!*

*Tessék, e szék fenségedé!
Hódolva kérünk: ülj belé!*

*Riaszt a trón? ... Zokogsz? Nahát!
Mi más, mint ez méltó alád!*

*A másik hódoló kiált:
Éljen Mátyás, a pörkirály!*

*Nem tűri néped: — főd sivar!
Koronát kíván rá, király!*

*Hamár a trónra lépsz, dicső,
Korona dukál, ékítő!*

*Tessék, fenség, fejedelem:
Hódolva nyújtja hű kezem.*

*Akár a színarany, ragyog!
Hisz lángról pattant: kordhatod!*

*Remegsz? ... Elbírod: szabva rád!
Koronás főnek szült anyád!*

*Harmadik hódoló kiált:
Tartsa Isten Mátyás királyt!*

*Mi ék fejeden koronád!
Királyi színt és rangot ad!*

*Ó, szláv király, jobbágy-vezér!
Hullok arany trónod elé!*

*Jobbodba íri, tőlem fogadd
E tündöklő tüzes jogart!*

*Ragadd meg jól, csatákba vidd
S vezényeld vele társaid!*

*Főnt kondul, zendül szóz harang
S dobosok dobja döng alatt:*

*Csak élt Gubec, a pörkirály!
Te hang a hírrel messzi szállj!*

*Ül trónján Gubec, a király
S halotti hangon ejti már:*

*Királyod először ma lát
Ó, nép, — utólszor halld szavát!*

*A koronám: a koronád!
Dics-, rangom lásd tiéd gyanánt!*

*Nagypéntekünk biz ez a nap!...
Föltámad-é szent igazad?!*

*Hűsvétra szólít szellemem:
E nap ne múljon jeltelen!...*

Dudás Kálmán fordítása.

ZSUPANCSICS OTTÓ:

S Z Ó T T E S

*Tépett árva rongy,
porába omolt
drága szövtesem; az ám!*

*Titokba főlszedem,
könnyemmel öntözöm,
gonddal szövögetem,
szívem fölé teszem,
lelkem melengetem,
megedzi mosolyom,
rígasztal, úgy óvom,
becézlek, hogy szabad
új fénybe bontsalak:
hazám!*

KÉT PILLANTÁS A HEGYEKRE

A Z E L S Ő

*Gyászok gyászába temetkezve
pillantok a messze hegyekre,
s ni, azok —
dacolnak, ormok, s változatlanok.*

M É G E G Y

*Bérceink révesztő fénybe szöttek,
jeledem, hogy romokról nézem őket.*

Dudás Kálmán fordítása.